

4 Φεβρουαρίου 1991

[ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΚΑΣ,

Εφεσείων-Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσίβλητης-Καθ' ης η Αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 800).

Ο Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος 33/67 — Άρθρο 47 — Απόσπαση
— Δεν καθιερώνεται η απόσπαση ως γενικό διοικητικό μέτρο — Η
απόσπαση αποτελεί εξαίρεση του κανόνα της μονιμότητας και των
καθηκόντων του σχεδίου υπηρεσίας — Σαν τέτοια, πρέπει να ερ- 5
μηνεύεται ανυποχρεωτικά και να περιορίζεται στα συγκεκριμένα νομοθε-
τικά πλαίσια — Αυτά υποδηλώνει και ο χρησιμοποιούμενος στην
διάταξη όρος "απαιτείται" — Δεν παρέχεται διακριτική ευχέρεια
στη διοίκηση να προβεί σε απόσπαση για άλλους λόγους από τους
καθοριζόμενους στη διάταξη — Η απόσπαση, ως εκ της φύσεώς 10
της, δεν μπορεί παρά να έχει προσωρινό χαρακτήρα όπως και ο
αναπληρωματικός διορισμός.

Με την παρούσα έφεση προσβλήθηκε πρωτόδικη απόφαση με
την οποία επικυρώθηκε απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρε- 15
σίας να αποσπάσει τον εφεσείοντα στο Υπουργείο Εξωτερικών,
προς εκτέλεση ειδικών καθηκόντων, από το Υπουργείο Γεωργίας
και Φυσικών Πόρων όπου ήταν Διευθυντής του Τμήματος Γεωρ-
γίας.

Ο ουσιαστικός λόγος για την απόσπαση του εφεσείοντα, προέ- 20
κυψε και πρωτοδίκως ότι ήταν η αποκατάσταση της ομαλότητας
στο Τμήμα του, η οποία είχε διαταραχθεί λόγω της παρατεταμένης
έριδας μεταξύ του εφεσείοντα και του υφισταμένου του προσωπι-
κού. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, παρά τη διαπίστωση αυτή, απέρ-
ριξε την προσφυγή του κατά της απόσπασης, κρίνοντας ότι η απο- 25
κατάσταση της ομαλότητας σε κλάδο της δημόσιας υπηρεσίας
παρείχε έρεισμα για τη μετακίνηση δημοσίου υπαλλήλου στο πλαι-
σιο της διοικητικής ευχέρειας που παρέχεται για την εξασφάλιση
της λειτουργικότητας της δημόσιας υπηρεσίας.

Οι προβαλλόμενοι λόγοι της έφεσης είναι η κατάχρηση της

εξουσίας που παρέχεται από το άρθρο 47 του Ν. 33/67 βάσει του οποίου έγινε η απόσπαση και η επίκληση των διατάξεων του άρθρου 47 για αλλότριους λόγους, αναπόφευκτα τιμωρητικούς, ενόψει της εξουδετέρωσης της διευθυντικής ιδιότητας του εφεσείοντα.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο, αποδεχόμενο την έφεση, αποφάσισε ότι:

1. Προκύπτει αβίαστα από τα γεγονότα ότι η εκτέλεση ειδικών καθηκόντων στο Υπουργείο Εξωτερικών αποτελούσε ουσιαστικά πρόσχημα για ευχερέστερη συμμόρφωση με τις διατάξεις του άρθρου 47 του Ν. 33/67 αφού και τυπικά διακηρύχθηκε ότι δεν υπήρχε ανάγκη παράτασης της απόσπασης με επιστολή του Υπουργού των Εξωτερικών προς την Ε.Δ.Υ., αλλά και πάλι η απόσπαση του εφεσείοντα δεν τερματίστηκε.

15 2. Κατά την ορθή ερμηνεία του άρθρου 47 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 33/67 δεν καθιερώνεται η απόσπαση ως γενικό διοικητικό μέτρο αλλά αποτελεί εξαίρεση του κανόνα της μονιμότητας και των προδιαγεγραμμένων από τα σχέδια υπηρεσίας καθηκόντων των δημοσίων υπαλλήλων και ως τέτοια πρέπει να ερμηνεύεται αυστηρά και μέσα στα συγκεκριμένα πλαίσια της διάταξης.

20 Αυτό προκύπτει και από τον χρησιμοποιούμενο στη διάταξη όρο "απαιτείται". Η απόσπαση, δηλαδή, επιτρέπεται μόνο στις δύο περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 47 χωρίς να δίδεται διακριτική ευχέρεια στη Διοίκηση να προβεί σε απόσπαση για οποιοδήποτε άλλο λόγο. Επιπρόσθετα, η φύση της απόσπασης επιβάλλει αυτή να έχει προσωρινό χαρακτήρα, όπως και ο αναπληρωματικός διορισμός, για να μην καταστρατηγείται και πάλι η μονιμότητα των υπαλλήλων στη θέση τους. Η διαφορετική διαπίστωση της Γενικής Εισαγγελίας που έγινε δεκτή και από τον πρωτόδικο Δικαστή είναι εσφαλμένη. Το δημόσιο συμφέρον σε σχέση με απόσπαση δημοσίου υπαλλήλου συναρτάται αποκλειστικά με τους σκοπούς της συγκεκριμένης νομοθετικής διάταξης (άρθρο 47) σύμφωνα και με τη γενικότερη σχετική αρχή της νομολογίας.

25 Παρόλο που η απόφαση αυτή του Δικαστηρίου ήταν ομόφωνη, ένα από τα μέλη του διατύπωσε ίδιο διάφορο σκεπτικό.

Η έφεση επιεράπη χωρίς έξοδα.

35 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Mylonas (1985) 3 C.L.R. 1608.

Παπαγεωργίου ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 941, απόφαση δόθηκε στις 10.4.90).

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης του Προέδρου του ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Α. Λοΐζου, Πρ.) που δόθηκε στις 16 Απριλίου, 1988 (Αριθμός Προσφυγής 951/87)* με την οποία η προσφυγή του εφεσείοντα εναντίον της απόσπασής του από το Τμήμα Γεωργίας στο Υπουργείο Εξωτερικών απορρίφθηκε. 5

Ε. Ευσταθίου, για τον εφεσείοντα.

Σ. Γεωργιάδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη. 10

Cur. adv. vult.

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Καταλήγουμε ομόφωνα ότι η έφεση πρέπει να επιτραπεί. Θα δοθούν δύο αποφάσεις, η πρώτη από τον Δικαστή Πική και η δεύτερη από τον Δικαστή Αρτεμίδα. Οι δικαστές Δημητριάδης, Στυλιανίδης, Χρυσοστομής, Νικήτας και εγώ συμφωνούμε με το σκεπτικό της απόφασης Πική. 15

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η παρατεταμένη έριδα μεταξύ του εφεσείοντα, Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας και του υφιστάμενου προσωπικού του Τμήματος οδήγησε στην απόσπασή του πρώτου στο Υπουργείο των Εξωτερικών για την εκτέλεση ειδικών καθηκόντων σχετικά με την σύνδεση της Κύπρου με τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (Ε.Ο.Κ.). 20

Ως τυπικός λόγος για την απομάκρυνσή του από το Υπουργείο Γεωργίας κρίθηκε η ανάγκη για την εκτέλεση των ειδικών καθηκόντων. Όμως εξέταση των γεγονότων στο ιστορικό τους πλαίσιο δεν αφήνει αμφιβολία ότι η εκτέλεση ειδικών καθηκόντων στο Υπουργείο Εξωτερικών 25

* (1988) 3 Α.Α.Δ. 790.

ήταν δευτερεύον λόγος· ο ουσιαστικός λόγος για την από-
σπασή του ήταν η απομάκρυνσή του από το Υπουργείο
Γεωργίας για την αποκατάσταση της ομαλότητας σ' εκείνο
5 τον κλάδο της Δημόσιας Υπηρεσίας. Και η αντίδραση του
εφεσείοντα στην απόσπασή του ήταν χλιαρή όπως συνάγε-
ται από την επιστολή του της 10.11.1987. Φαίνεται ότι
και του ιδίου το κουράγιο είχε εξασθενήσει μετά τις επί-
μονες αντιδράσεις του προσωπικού, στην παρουσία του,
στη διεύθυνση του τμήματος. Πλην όμως, επεφύλαξε τα
10 δικαιώματά του και νομιμοποιείτο στην προσφυγή του
για ακύρωση της απόφασής.

Το πρωτόδικο δικαστήριο, αποδεχόμενο ότι κύριος
λόγος για την απόσπαση του εφεσείοντα ήταν οι τεταμένες
σχέσεις με τους υφισταμένους του, απέρριψε, παρά τη δια-
πίστωση αυτή, την προσφυγή κρίνοντας ότι η αποκατά-
15 σταση της ομαλότητας σε κλάδο της δημόσιας υπηρεσίας
παρείχε έρεισμα για τη μετακίνηση δημοσίου υπαλλήλου
στο πλαίσιο της διοικητικής ευχέρειας που παρέχεται για
την εξασφάλιση της λειτουργικότητας της δημόσιας υπη-
20 ρεσίας.

Προκύπτει αβίαστα από τα γεγονότα τα οποία περι-
στοιχίζουν την απόσπαση του εφεσείοντα ότι η εκτέλεση
ειδικών καθηκόντων στο Υπουργείο των Εξωτερικών
25 αποτελούσε ουσιαστικά πρόσχημα για ευχερέστερη συμ-
μόρφωση με τις διατάξεις του άρθρου 47 του περί Δημο-
σίας Υπηρεσίας Νόμου Ν. 33/67, που προβλέπουν μεταξύ
άλλων την ύπαρξη ανάγκης για εκτέλεση ειδικών καθηκό-
ντων ως προϋπόθεση για την απόσπαση δημοσίου υπαλλ-
30 λήλου. Όχι μόνο δεν υπήρχε ουσιαστική ανάγκη για τις
υπηρεσίες του στο Υπουργείο των Εξωτερικών, όπως
αποκαλύπτεται από τα στοιχεία που έχουν τεθεί ενώπιον
του Δικαστηρίου, αλλά και τυπικά διακυρήχθηκε ότι δεν
υπήρχε ανάγκη παράτασης της απόσπασής του από
35 7.12.1987 με επιστολή του Υπουργού των Εξωτερικών
προς την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. Η παράλειψη
τερματισμού της απόσπασης συνιστά πρόσθετο στοιχείο,
το οποίο επιβεβαιώνει την έλλειψη ουσιαστικού λόγου για
την απόσπαση του εφεσείοντα από τη διευθυντική θέση

του προϊσταμένου του Τμήματος Γεωργίας στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων.

Προβλήθηκαν δύο λόγοι για την ανατροπή της πρωτόδικης απόφασης και ακύρωση της απόφασης για την απόσπαση: (α) Η κατάχρηση της εξουσίας που παρέχεται από το άρθρο 47 του Ν. 33/67 που καθιστά την απόσπαση δυνατή, και (β) επίκληση των διατάξεων του άρθρου 47 για αλλότριους λόγους, αναπόφευκτα τιμωρητικούς, ενόψει της εξουδετέρωσης της διευθυντικής ιδιότητας του εφεσείοντα.

Το άρθρο 47 προβλέπει:

"Όταν απαιτήται όπως δημόσιος υπάλληλος ασκήση προσωρινώς τας αρμοδιότητας κενής θέσεως άλλως ή υπό αναπληρωματικήν ιδιότητα, ή όπως εκτελέση ειδικά καθήκοντα εις κλάδον τινά άλλον εκείνου εις τον οποίον η θέσις αυτού ανήκει, αποσπάται ούτος εις την θέσιν ή τον κλάδον τούτον."

Επισημαίνεται ότι ο νόμος δεν καθιερώνει την απόσπαση ως γενικό διοικητικό μέτρο ούτε αφήνει την απομάκρυνση υπαλλήλου από τα καθήκοντά του στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ. ή οποιουδήποτε άλλου οργάνου. Η υπόσταση δημοσίου υπαλλήλου βάσει των διατάξεων του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 33/67) είναι συνυφασμένη με τη μονιμότητα και την εκτέλεση των προδιαγεγραμμένων καθηκόντων που προβλέπει το σχέδιο υπηρεσίας (βλ. άρθρο 58(2) του Ν. 33/67). Η απόσπαση αποτελεί εξαίρεση του κανόνα και όπως κάθε απόκλιση από κανόνα δικαίου, πρέπει να ερμηνεύεται αυστηρά και να περιορίζεται στα πλαίσια που θέτει η συγκεκριμένη νομοθετική διάταξη. Η ύπαρξη των προϋποθέσεων για απόσπαση υποδηλώνεται και από τη χρήση του όρου "απαιτείται" που καθιερώνει και τις προϋποθέσεις για την απόσπαση υπαλλήλου από τη θέση του.

Η απόσπαση επιτρέπεται σε δύο περιπτώσεις: (α) Για την άσκηση καθηκόντων κενής θέσης (όχι υπό αναπληρω-

ματική ιδιότητα) και (β) για την εκτέλεση ειδικών καθηκόντων σε άλλο κλάδο της υπηρεσίας. Η διαπίστωση ότι δεν υπήρχε πραγματική ανάγκη για την εκτέλεση ειδικών καθηκόντων στο Υπουργείο των Εξωτερικών καταρρίπτει το βάθος της απόσπασης. Δεύτερο, αυτή τούτη η φύση της απόσπασης δεν μπορεί παρά να έχει προσωρινό χαρακτήρα: διαφορετικά θα καταστρατηγείτο το γράμμα και το πνεύμα του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου ως προς τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων στη θέση στην οποία διορίζονται. Όπως και στην περίπτωση αναπληρωματικού διορισμού (βλ. *Republic v. Mylonas (1985) 3 C.L.R. 1608*) η απόσπαση δεν μπορεί να έχει παρά προσωρινό χαρακτήρα.

Η διαπίστωση της Γενικής Εισαγγελίας, η οποία έγινε δεκτή από τον πρωτόδικο δικαστή, ότι η απόσπαση μπορεί να συντελεστεί και για άλλους λόγους από εκείνους που προβλέπει το άρθρο 47 κρίνεται εσφαλμένη. Ο νόμος (άρθρο 47) δεν παρέχει διακριτική ευχέρεια στη Διοίκηση να προβεί σε απόσπαση υπαλλήλου για οποιοδήποτε λόγο άλλο από τους δύο λόγους που καθορίζονται στο άρθρο 47. Μπορεί εύλογα να προστεθεί ότι το δημόσιο συμφέρο για την εξασφάλιση της λειτουργικότητας της δημόσιας υπηρεσίας δεν προσδιορίζεται αόριστα αλλά σε άμεση συνάρτηση με τις νομοθετικές διατάξεις που διέπουν την στελέχωση και λειτουργία της, όπως υποδεικνύεται στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας *Παπαγεωργίου ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 941 ημερ. 10.4.90)*. Κατ' ακολουθία το δημόσιο συμφέρο σε σχέση με απόσπαση δημοσίου υπαλλήλου συναρτάται αποκλειστικά με τους σκοπούς που προσδιορίζει το άρθρο 47 του Ν. 33/67. Έξω από το πλαίσιο που θέτει ο νόμος δεν μπορεί να διενεργηθεί απόσπαση υπαλλήλου.

Για τους λόγους που επεξηγούνται πιο πάνω, η πρωτόδικη απόφαση ανατρέπεται και η επίδικη απόφαση της Ε.Δ.Υ. ακυρώνεται.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων-αιτητής είναι ο διευθυντής του Τμήματος Γεωργίας στο Υπουργείο Γεωργίας και

Φυσικών Πόρων. Στις 10.11.87 η εφεσίβλητη- καθ' ης η αίτηση, Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, αποφάσισε την απόσπασή του από την επόμενη ημέρα στο Υπουργείο Εξωτερικών για την εκτέλεση, όπως αναφέρεται στην επίδικη απόφαση, "ειδικών καθηκόντων που σχετίζονται με θέματα γεωργικών προϊόντων και γενικά θέματα γεωργίας που προκύπτουν από την ερμηνεία και εφαρμογή της συμφωνίας σύνδεσης της Κύπρου με την ΕΟΚ". Η Επιτροπή ενήργησε, όπως η ίδια αναφέρει στην απόφασή της, σύμφωνα με το άρθρο 47 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967- 1987. 5 10

Ενδιαφέρουσα, από την εξιστόρηση των γεγονότων, φαίνεται η σπουδή που επιδείχτηκε από τις αρμόδιες υπηρεσίας που προηγήθηκε της επίδικης απόφασης, αλλά και η υλοποίησή της από την ίδια την Επιτροπή. Συγκεκριμένα, στις 6.11.87 ο αν. Υπουργός Εξωτερικών με επιστολή του στον Υπουργό Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, τον πληροφόρησε ότι εδημιουργήθη έκτακτη ανάγκη για το χειρισμό από το υπουργείο του διαφόρων εξειδικευμένων θεμάτων που σχετίζονται με τα γεωργικά προϊόντα και γενικότερα ζητήματα γεωργίας που προκύπτουν από την ερμηνεία και εφαρμογή της συμφωνίας σύνδεσης της Κύπρου με την ΕΟΚ. Την ίδια ημέρα ο αν. Υπουργός Γεωργίας και Φυσικών Πόρων απηύθυνε επιστολή στον πρόεδρο της Επιτροπής, στην οποία επισύναψε αντίγραφο της επιστολής του αν. Υπουργού Εξωτερικών, πληροφορώντας τον πως το αίτημα του Υπουργείου Εξωτερικών κρινόταν αποδεκτό και πρότεινε την απόσπαση του εφεσείοντος. Στην επιστολή αυτή αναφέρονται και οι λόγοι που λήφθηκαν υπόψη για την επιλογή του εφεσείοντος. Τους παραθέτω αυτούσιους γιατί αυτοί αποτέλεσαν και το επίκεντρο της επιχειρηματολογίας του δικηγόρου του αιτητή για την προσβολή της επίδικης απόφασης. 15 20 25 30

"(α).....

(β) το γεγονός ότι η εν λόγω απόσπαση κρίνεται σκόπιμη και χάριν του γενικότερου συμφέροντος των υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων 35

λόγω των τεταμένων σχέσεων μεταξύ του κ. Φωκά και μελών του Υπουργείου που καθιστούν επί του παρόντος την περαιτέρω παραμονή του κ. Φωκά στο Υπουργείο Γεωργίας επιζήμια για το δημόσιο".

- 5 Συμπληρώνοντας τα γεγονότα, αναφέρω πως την ίδια ημέρα, δηλαδή 6.11.87, ο Β. Γεν. Εισαγγελέας έδωσε γνωμάτευση στην Επιτροπή, μετά από παράκληση της τελευταίας, ότι η απόσπαση του εφεσείοντος μπορούσε να γίνει νόμιμα για λόγους δημοσίου συμφέροντος και σαν διοικητικό μέτρο, για τη θεραπεία μιας προβληματικής υπηρεσιακής κατάστασης που εδημιουργείτο από την παραμονή του στη θέση, χωρίς να εξεταστεί αν ο ίδιος ήταν υπαίτιος γι' αυτή την κατάσταση. Και πράγματι, στην κρινόμενη υπόθεση η υπαιτιότητα του εφεσείοντος για την οποιαδήποτε κατάσταση που είχε δημιουργηθεί στο υπουργείο δεν εξετάστηκε.

- 20 Ο πρωτόδικος δικαστής έκρινε απορριπτικά την προσφυγή του εφεσείοντος και επεκύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, αφού υιοθέτησε ουσιαστικά τη νομική θέση που υποστήριξε ο Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας στην γνωμοδότησή του προς την Επιτροπή.

- 25 Διαφωνώ με την απόφαση του εντίμου συναδέλφου μας. Δεν αμφισβητείται, και από την έκθεση των σχετικών γεγονότων αποδεικνύεται, πως η απόσπαση του εφεσείοντος στο Υπουργείου Εξωτερικών δεν έγινε για υπηρεσιακούς λόγους αλλά για να απομακρυνθεί από τη θέση του και έτσι να θεραπευθεί, η κατά τη γνώμη της αρμόδιας αρχής, προβληματική κατάσταση που εδημιουργήθη στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, όπου μερικοί υπάλληλοι αντιδρούσαν στην παραμονή του εφεσείοντος στη θέση του.
- 30 Αντί όμως να διερευνηθούν τα πραγματικά αίτια της κατάστασης που εδημιουργήθη και να μεριμνηθεί ο τερματισμός της με τη λήψη των κατάλληλων μέτρων, και ασφαλώς τιμωρίας των υπευθύνων, επελέγη η μετακίνηση του εφεσείοντος από τη θέση του με επίκληση των προνοιών του άρθρου 47 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967 - 1987. Ότι δε οι διατάξεις του πιο
- 35

πάνω άρθρου χρησιμοποιήθηκαν απλώς ως λεκτική προμετωπίδα για την απόσπαση του εφεσείου στο Υπουργείο Εξωτερικών, προκύπτει, μαζί με τα άλλα γεγονότα, και από το περιεχόμενο επιστολής του ίδιου του Υπουργού Εξωτερικών αυτή την φορά ημερομηνίας 7.12.88, στην οποία αναφέρει ότι είχαν εκλείψει οι λόγοι για την απόσπαση του εφεσείου στο υπουργείο του και ζητούσε από την Επιτροπή να την τερματίσει. Η απόσπαση όμως συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Το νομικό ζήτημα που τέθηκε από την Επιτροπή στο Βοηθό Γενικό Εισαγγελέα, και που εγείρεται προς συζήτηση στην παρούσα έφεση, αν δηλαδή μπορεί να γίνει απόσπαση ή μετάθεση δημοσίου υπαλλήλου, με επίκληση το δημόσιο συμφέρο, σαν διοικητικό μέτρο για την θεραπεία μιας κατάστασης, που δεν αντιμετωπίστηκε με βάση τη νόμιμη διαδικασία, έχει πρόσφατα απαντηθεί αρνητικά από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Νεόφυτος Παπαγεωργίου κ.α. ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 941 που εκδόθηκε στις 10.4.90)*, στην οποία και παραπέμπω.

Η έφεση επομένως γίνεται αποδεκτή και η επίδικη απόφαση της Επιτροπής ακυρώνεται.

Έφεση γίνεται αποδεκτή χωρίς έξοδα.